

С гана вече традиции Русенската филхармония и нейният главен диригент Илия Темков да откриват Мартенските музикални дни. Тази чест не им се е „паднала“, не им е била учтиво отредена от съставителите на програмата. Тя е завоювана, заслужена, тя е справедлив израз на признание за артистичната и обществена всестойност, за заслугите на Темков и филхармонията в утвърждаването на русенския фестивал.

Ако целият първи концерт на 25 март премина с приподигнат тон, това се дължеше не само на изпълнителите, но и на авторите. В програмата, хармонизираща с посвещаването на Мартенските музикални дни на 50-годишнината на Великият октомври, влизаха повата увертюра на Александър Райчев, Първият концерт за пиано, струнен оркестър и тромпет на колоса на световната музика Дмитрий Шостакович — приятел на русенци и техния фестивал, и най-крупната творба на Тодор Попов — ораторията „Светъл празник“.

Увертюрата „Светъл ден“ е третата творба на Александър Райчев, която прозвучава за пръв път в Русе. Миналата го-

дина, също в рамките на фестивала, се състояха премиерите на неговата Трета симфония и на операта „Мост“. Увертюрата има много общи черти с тези две произведения и отново ни навежда на мисълта, че Райчев навлиза в нов пе-

риод, период на творчески търсения. Стремехът към обновление на изразните средства, който личи в увертюрата, не накръпява обаче основните белези на неговия личен стил, основните качества на неговата музика — мелодичност и общодостъпност.

Солист на концерта от Шостакович беше народният артист на СССР Павел Серебряков — едно от най-големите имена на съветската клавирна школа. Пъстротата на образите в този концерт, в който чудновато са преплетени мъжественост и шегя, лиризъм и гротеска, лесно би подвела

изпълнителя към самоцелно оригиналличене. Но нашият скъп гост, комуто явно са чужди показността и външната ефектност, даде една мъдра, интелектуално осмислена интерпретация и убедително разкри своеобразието и богат-

ството на произведението. Изкуството на Серебряков покорява не толкова с блясъка и виртуозитета, колкото със своята задълбоченост, съдържателност и сила на художественото въздействие. При изпълнението на концерта отлично се изяви и тромпетистът Йордан Кожухаров, солист на Софийската филхармония.

Централното място в програмата заемаше ораторията „Светъл празник“ за хор, оркестър и солисти от Тодор Попов. Нейната дълбока човечност, романтичен патос, поетичност и напрегнат драмати-

зъм пораядат ярни емоционални преживявания и размисли. Отзвукът, който тя намери сред слушателите, категорично доказва високите ѝ художествени достойнства. За успеха на ораторията безспорно изигра роля и талантливото из-

пълнение. Вещност то бе връхната точка на целия концерт. Творбата видимо допадаше на тези, които я пресъздаваха, и те музичираха с истински творчески пламък. Най-ласнави, хвалебствени думи могат да се кажат и за Илия Темков, разгърнал без остатък своя диригентски темперамент, и за прекрасните русенски филхармоници, които, както винаги при подобни случаи, дадоха всичко, на което са способни, и за петорната превъзходни солисти — Ив. Димов, Ан. Анастасов, А. Георгиева, Н. Деянов и М. Николова.

Специално трябва да се изтъкне изпълнението на русенския хор „Родина“ (подготвено от Ат. Димитров), което без пресилване може да се окаже като изключително постижение на нашата хорова самодейност.

Имаше нещо много вълнуващо и трогателно в първия концерт. Дължеше се именно на участието на филхармонията и на първия хор на Русе, и най-много на Илия Темков. В тяхното вдъхновение, в тяхното завладяващо изпълнение сякаш бликаше празничната атмосфера на фестивалния град, пропита с много общ и уважение към музиката, с много радост и възторг. Нека тази атмосфера царя до края на седмиче Мартенски музикални дни.

Евгени Павлов

ПЪРВИЯТ КОНЦЕРТ